

købe det Smør, vi vil have, og saa Margarine og selv blande den i Smørret. Og Kokkepigen var ogsaa meget fornuftig; hun syntes, det var rigtigt, og det var ingeniunde — jeg kunde næste sige — et gammelt Dogme. Vi har i hvert Fald hævdet fra Landbrugets Side, at naar vi skulde købe et Produkt til vor Bedrift, skulde vi undgaa alt, hvad der havde med Blanding at gøre; for naar noget er en Blandingsvare, er det nemlig altid Køberen, der kommer til kort. De, der har blandet Tingene, ved, hvad de har blandet sammen, og desætter Prisen paa Blandingen, saa at de er tjent med den, medens Køberen bliver taget ved Næsen. Hvis vi vil lovgive med Hensyn til Salg af Levnedsmidler, tror jeg, at et af de første Principper, vi maa fastholde, er dette, at Varerne saa vidt muligt sælges rene hver for sig, saa at Forbrugerne kan vide, hvad de køber, og hvis det ærede Medlem, som talte paa Socialdemokratiets Vegne (Nina Bang), vinder Till slutning paa Rigsdagen for sin Anskuelse, er det min Opfattelse, at det vil betyde et kolossalt Tab, ikke mindst for Forbrugerne, idet en Tilladelse til Blanding af disse to Produkter i Handelen vil medføre, at Forbrugerne ikke ved, hvad de køber. Det er selvfølgelig ikke forbudt at blande Smør og Margarine, men Forbrugerne skal selv gøre det; i Handelen maa de to Produkter ikke blandes.

Til Slutning skal jeg udtale, at ogsaa jeg har været opmærksom paa de sidste Undersøgelser, der har fundet Vitamin som Forklaring paa, at Smør ikke kan undværes, og indenfor Landbruget er vi glade over, at der er sket en Paavisning af, at Smør skal der til, man kan ikke nøjes med Margarine. Men inden man havde gjort denne Opdagelse, var der ogsaa Forskel paa Smør og Margarine, en Forskel, som havde givet sig Udslag i klingende Mønt, og jeg tror, det vil vedblive med at være saaledes, selv om det er glædeligt, at man har fundet Vitamin-Forklaringen; der er ogsaa andre Forklaringer paa, at Smør foretrækkes for Margarine.

Nina Bang: Den højtærede Landbrugsminister udtalte en Formodning om, at jeg ikke skulde tale paa mit Partis Vegne. Jeg kan forsikre den højtærede Landbrugsminister, at han vil finde et enigt Social-

demokrati overfor Forsøgene paa at forringe et af Befolkningens vigtigste Næringsmidler. Den højtærede Landbrugsminister siger, at langt den største Del af den Margarine, som er paa Markedet, kun indeholder 3 Procent Smørfedt eller maaske endda ikke saa meget. Men det er dog ikke nogen Grund til, at Margarine aldrig skulde kunne blive bedre. Naar det nu ved Undersøgelser, ved Erfaringer godtgøres, at denne vitaminfattige Ernæring er skadelig for Befolkningen, er det dog usocialt at hindre, at dette Næringsmiddel bliver bedre. Den højtærede Landbrugsminister udtaler sig, som om det, jeg har talt om, skulde være en splinterny Fordring. Ja, men det 10 pCt. Smørfedtindhold har jo været tilladt, lige saa længe vi har haft en Margarine-lov; den tilladte Smørfedtprocent har bare været meget større, end den er nu, nemlig 15 og 50 pCt.; men det er vist aldrig blevet benyttet. Den højtærede Landbrugsminister taler om, at hvis noget saadant bliver gennemført, vil Landbruget staa foran sit Sammenbrud. Hvorledes er det muligt? Denne Lov har jo været gældende i mange, mange Aar, og Landbruget er ikke brudt sammen. Skulde det da være muligt, at Landbruget, hvis Loven vedbliver at bestaa, bryder sammen?

Den højtærede Landbrugsminister henviser Befolkningen til, at den kan blande Margarine med Smør. Det er den Slags Henvisninger, som er ganske ud i det blaa. Den højtærede Landbrugsminister er sikkert ikke uvidende om, hvorledes den største Del af Befolkningen lever, hvilket travlt Arbejde for at tjene Brødet der udfoldes overalt; man kan derfor ikke forlange, at Befolkningen skulde gaa hen og forøge sit Arbejde endnu mere ved som et stadig tilbagevendende Arbejde at blande Smør og Margarine. Dernæst maa man vide, at Befolkningen — ikke blot den brede Befolkning — er slet ikke selv klar over, hvor vigtig Smørfedtprocenten i Margarine er; det er først blevet belyst i den senere Tid.

Den højtærede Minister udtalte overfor sit Partis Ordfører (Ole Hansen), at Farvebestemmelsens Betydning var — jeg husker ikke, om den højtærede Minister brugte det Ord: en Fiktion, men det var i hvert Fald Mening, Jeg vilde ønske, at